

Posudek vedoucího diplomové práce

Jméno diplomanta: **David GRYGÁREK**

Téma a rozsah práce: „**Dohoda o vině a trestu**“. 48 stran

Datum odevzdání práce: 28. 3. 2014

Diplomová práce se věnuje zajímavé, důležité a aktuální problematice. Institut dohody o vině a trestu byl do českého trestního řádu zaveden před relativně nedávnou dobou (v roce 2012) a je zajisté namístě vyhodnotit jeho přínos a první zkušenosti s jeho aplikací. Lze proto pozitivně ocenit volbu tohoto tématu, protože českých literárních prací k tomuto tématu není dostatek.

Autor použil poměrně široký okruh literatury, včetně zahraničních pramenů, jakož i internetové zdroje. Záslužné je rovněž využití legislativních materiálů (důvodové zprávy k vládnímu návrhu zákona). V textu jsou využity dostupné statistické údaje. Práci by prospělo, kdyby diplomant ilustroval teoretický výklad některými příklady z české aplikační praxe.

Obsahová a formální úroveň zpracování je velmi dobrá. Text je systematicky a přehledně uspořádán, je čtivý a jazykově kultivovaný.

Diplomant prokazuje schopnost kritické analýzy. Výstižně porovnává pozitivní a negativní stránky institutu dohody o vině a trestu a poukazuje na možné slabiny. Vyslovuje též některé podněty de lege ferenda, které jsou racionální a vhodně argumentované.

Záslužné je porovnání české právní úpravy se stavem v zahraničí (konkrétně na Slovensku a v USA), doplněné popisem některých zahraničních soudních kauz.

V diplomové práci jsem neshledal žádná závažná pochybení. Dílčí připomínky mám k těmto pasážím práce:

- na str. 14 autor kritizuje, že interní pokyn nejvyšší státní zástupkyně obsahuje požadavek, aby státní zástupce jako kritérium vhodnosti uzavření dohody o vině a trestu zvažoval „povahu a závažnost spáchaného trestného činu“. Diplomand se domnívá, že tento požadavek je nadbytečný, protože již samotný zákon omezuje rozsah použitelnosti dohody (vyločením zvláště závažných zločinů - § 175a odst. 8 TR). Domnívám se, že autorova výtká není namístě; naopak je žádoucí, aby v každém jednotlivém případě ad hoc byl delikt individuálně z těchto hledisek posuzován;
- málo přesvědčivé se mně zdají autorovy námitky proti tomu, aby uzavření dohody bylo „honorováno“ mírnějším trestem (str. 22, 23). Taková kritika je legitimní při úvahách o tom, zda institut dohody vůbec zavést či nikoliv. Poté, co jej zákonodárce připustil, nezbyvá, než se při aplikaci s takovým „honorováním“ smířit, protože celý tento institut je implicitně založen na principu „něco za něco“, jinak by nefungoval. Zákonodárce by ovšem měl zabránit aplikační libovůli tím, že stanoví jisté limity a kritéria pro výměru trestu.

Formální nedostatek spatřuji v tom, že diplomant u některých citovaných časopiseckých článků neuvádí přesné bibliografické údaje (název a číslo časopisu, stránkování), nýbrž pouze odkaz na elektronický zdroj (webovou stránku).

Tyto dílčí připomínky nijak nesnižují celkově příznivé hodnocení diplomové práce.

Celkově lze konstatovat, že diplomová práce splňuje požadavky, kladené na tento druh prací. Text byl prověřen systémem THESES.CZ, plagiátorství v nedovoleném rozsahu nebylo zjištěno.

Diplomovou práci lze připustit k obhajobě. Při ní by se diplomant měl vyjádřit k těmto otázkám:

1. Jak lze hodnotit dosavadní aplikaci dohody o vině a trestu v ČR (dle článků v odborných časopisech)?
2. Náměty de lege ferenda.

Práci předběžně klasifikuji stupněm velmi dobře.

V Plzni dne 25. dubna 2014.

prof. JUDr. Jan Musil, CSc.